

1/72 SCALE PLASTIC KIT

ProfiPACK
edition

#7074

INTRO

Není mnoho letounů 2. světové války, o kterých by bylo možno hovořit tak jednoznačně, pokud jde o poměr vítězství a porážek, jako o Hellcatu. Prostřední z rodiny Grummanových koček se od zaběhnutých způsobů života odlišoval již od počátku. Úspěchy staršího bratra Wildcatu, který v roce 1942 nesl na svých bedrech převážnou tíhu letecké války v Pacifiku, vedlo US Navy k rozhodnutí dát Grummanu volné ruce k samostatnému vývoji nového stíhacího letounu. Ten měl v případě potřeby nahradit rodící se projekt F4U Corsair, pokud by se jeho koncepce neosvědčila. Konstrukteři Grummanu se pustili do vývoje letounu, který měl být nepříliš náročný na výrobu, výkonný a snadno použitelný jako palubní stíhačka.

30. června 1941, v den kdy byla zadána sériová výroba Corsairů, podepsala Navy objednávku na dva prototypy XF6F-1. Hvězda pacifického nebe začala vycházet. Původní předpoklad uvažoval pouze o inovacích osvědčeného typu F4F Wildcat, ve kterých mělo dominovat zabudování silnějšího motoru. Avšak v konstrukčních kancelářích Grummanu brzy začal vznikat zcela nový letoun. US Navy již také měla dostatek bojových zkušeností, aby mohlo být výrazně přihlédnuto k požadavkům pilotů. Nový typ, o 60 % těžší než Wildcat, měl silnější výzbroj, motor, pancéřování, větší palivové nádrže a celkově robustnější konstrukci. První prototyp vzletl 26. června 1942 a již 16. ledna 1943 byla letouny F6F vyzbrojena první bojová jednotka – VF-9, operující z paluby letadlové lodi USS Essex.

Nový letoun dostal pojmenování „Hellcat“. Více než příznačné jméno neznamená jen kočku odnášející do pekla své nepřátele; byla to hříčka se slovy na druhou – Hellcat ve slangu ostřílených hochů amerického západu znamená „hospodský rváč“. A takového Navy potřebovala – silný letoun s tvrdými pěstmi, který by leccos vydržel a ve rvačce tak snadno neztratil dech... Linie Hellcatu z něj netvoří nejelegantnější letoun své doby. Vždyť byl více než dvakrát těžší, než jeho hlavní protivník – Mitsubishi A6M Zero. Ale o eleganci jistě v efektivnosti vzdušného boje a potenciálu pro přežití pilota až tak nejde. Hellcat byl především rváčem šitým na míru potřebám pilotů a specifice válčiště, pro které byl určen. První variantu F6F-3 brzy doplnila F6F-5 se změnami v překrytu kabiny, krytů motoru, závěsníky pum a přidavných nádrží.

První vzdušný střet s nepřítelem přišel 1. září 1943, kdy se pod dávkami púlpalcových kulometů dvou Hellcatů k zemi zřítily Emily. Svou převahu nad japonskými stíhačkami ukázali piloti Hellcatů více než ukázkově 16. února 1944, kdy v oblasti Truku sestřelili více než 100 japonských letounů a dalších 150 zničili na zemi – a to při vlastní ztrátě čtyř strojů. Jen o pět dní později v oblasti Tarian zničili pacifičtí rváči ve vzduchu i na zemi dalších více než 160 letounů protivníka. Velmi časté mohutné střety v období bitvy o Filipínské moře vyvrcholily 19. června 1944 pověstným „lovem mariánských krocanů“, kdy piloti Hellcatů zničili více než 350 letounů protivníka. Další „lov na krocany“ se uskutečnil ve dnech 12. – 14. října 1944 nad oblastí Formosy – během tří dnů nárokovali piloti Hellcatů přes 300 vzdušných vítězství při ztrátě 27 vlastních strojů.

Když v říjnu 1944 Japonci začali stupňovat své noční útoky, přišla potřeba nasazení nočních stíhačů. Letouny P-61 od USAAF, které by mohly pomoci, byly příliš vzdálené. Proto byly urychleně nasazeny noční stíhací varianty Hellcatu, označované jako F6F-5N a F6F-3N se zabudovaným radarem. Nová role pro Hellcaty přišla koncem podzimu 1944 při zvýšeném nasazení kamikadze, kdy museli jejich piloti zastavovat neobyklé útočící protivníky, kteří se zcela vyhýbali střetům ve stíhacích soubojích. K dalším velkým bojům, tentokrát již v oblasti japonských ostrovů, docházelo po celou první polovinu roku 1945.

Ačkoliv byl Hellcat koncem války postupně nahrazován svým souputníkem F4U Corsair, v bojové službě vydržel až do konce války. Pod názvem Hellcat Mk.I a II sloužilo několik set těchto strojů také u Royal Navy, zejména v Atlantiku při ochraně konvojů a také na Dálném východě.

Podle statistik bylo vyrobeno 12275 Hellcatů všech verzí. Při ztrátách 270 vlastních strojů dosáhli jejich piloti 5156 sestřelů. To je více než polovina všech vzdušných vítězství USN a USMC. Z Hellcatu se tak za necelé dva roky bojové služby stal neúspěšnější palubní letoun Pacifiku. Mohutný, na první pohled neforemný, jakoby bez elegance, hospodský rváč - divoký, silný, nebojácný pořež, který se třikrát otočil a byl schopný vybilít celý saloon. Takový byl Hellcat na pacifickém nebi.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

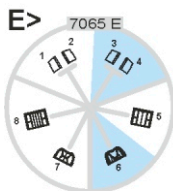
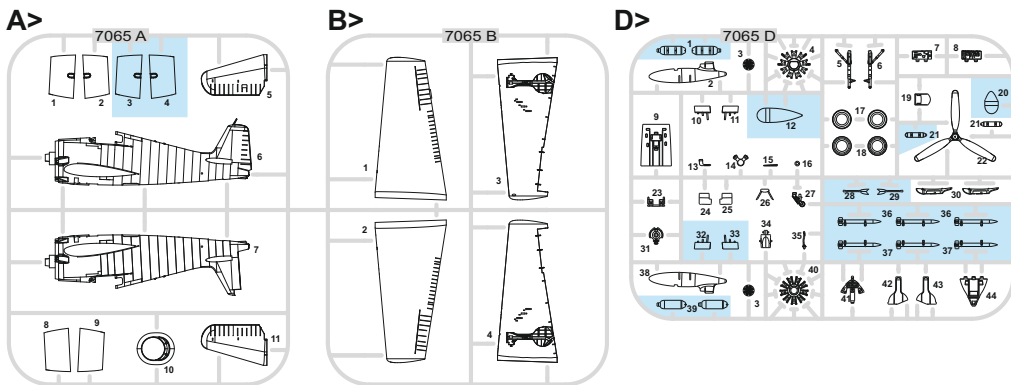
Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOL * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

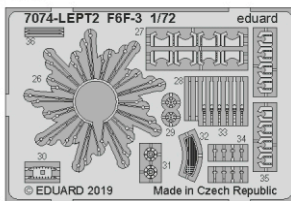
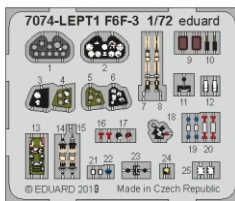
-
 OPTIONAL
VOLBA
-
 BEND
OHNOUT
-
 SAND
BROUSIT
-
 OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR
-
 SYMMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
-
 REMOVE
ODRŽNOUT
-
 REVERSE SIDE
OTOCIT
-
 APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS * DÍLY * TEILE * PIĘCES * 部品

PLASTIC PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

  -Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

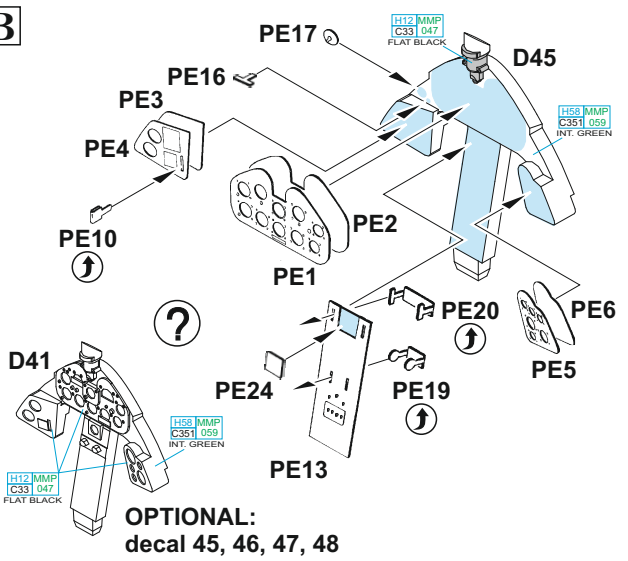
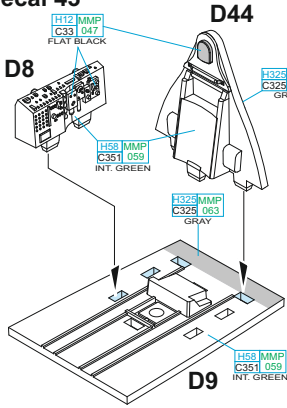
COLOURS * BARVY * FARBEN * PEINTURE * 色

GSI Creos (GUNZE)			MISSION MODELS
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
[H12]	C33	[MMP-047]	FLAT BLACK
[H54]	C365	[MMP-065]	NAVY BLUE
[H66]	C366	[MMP-071]	INTERMEDIATE BLUE
[H58]	C351	[MMP-059]	INTERIOR GREEN
[H77]	C137	[MMP-040]	TIRE BLACK
[H90]	C47		CLEAR RED
[H93]	C50		CLEAR BLUE
[H94]	C138		CLEAR GREEN
[H306]	C306	[MMP-118]	MEDIUM GRAY

GSI Creos (GUNZE)			MISSION MODELS
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
[H316]	C316	[MMP-104]	WHITE
[H325]	C325	[MMP-063]	GRAY
[H327]	C327	[MMP-101]	RED
[H320]	C329		YELLOW
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
[MC214]	[MMM-001]		DARK IRON
[MC218]	[MMM-003]		ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
[SM01]	[MMC-001]		SUPER CHROME

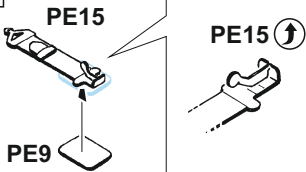
A **B**

**OPTIONAL:
decal 43**

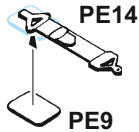

**OPTIONAL:
decal 45, 46, 47, 48**

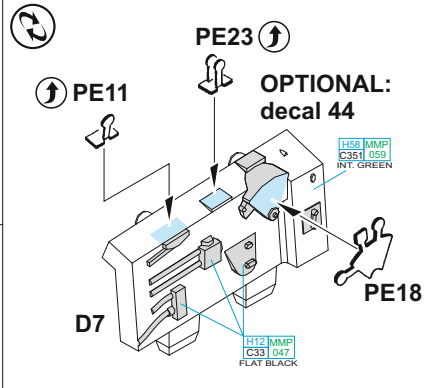
C

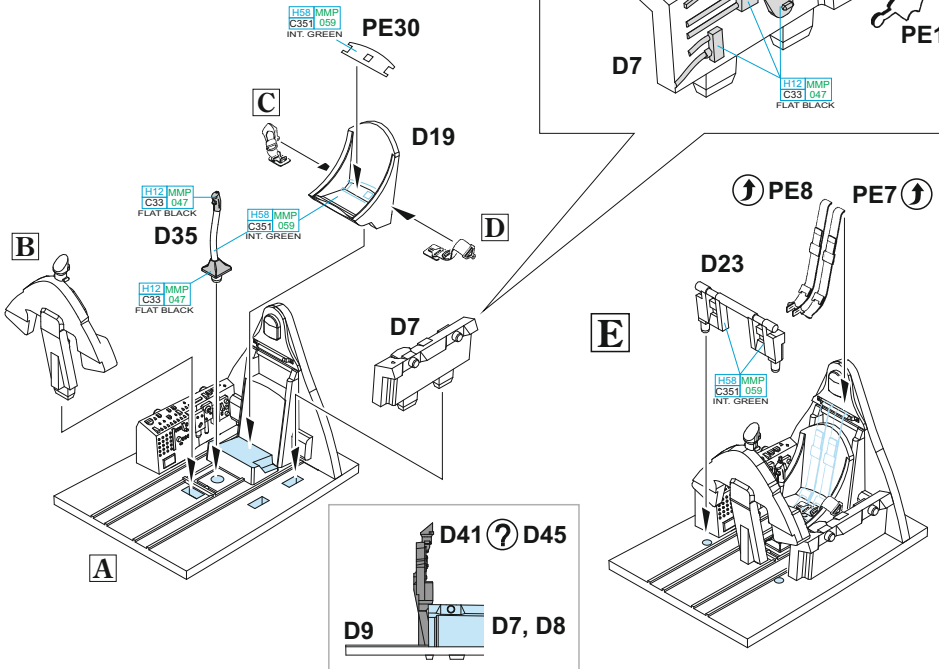
D

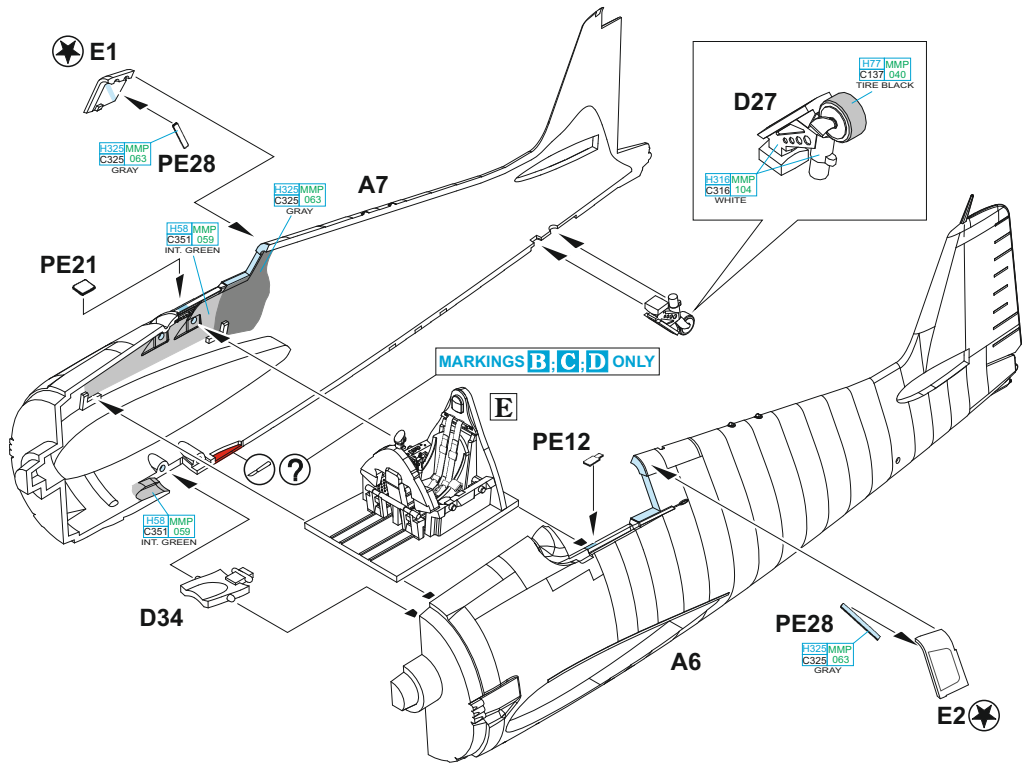

E

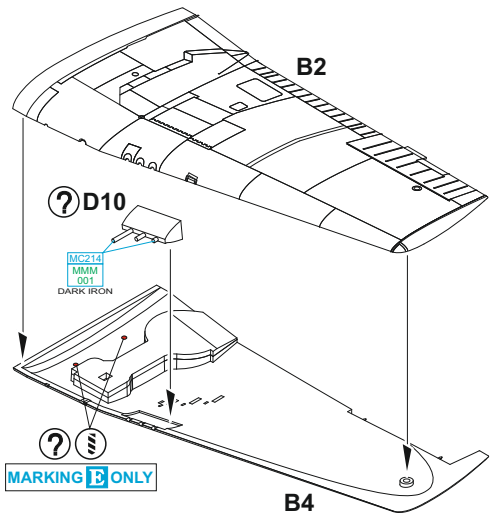
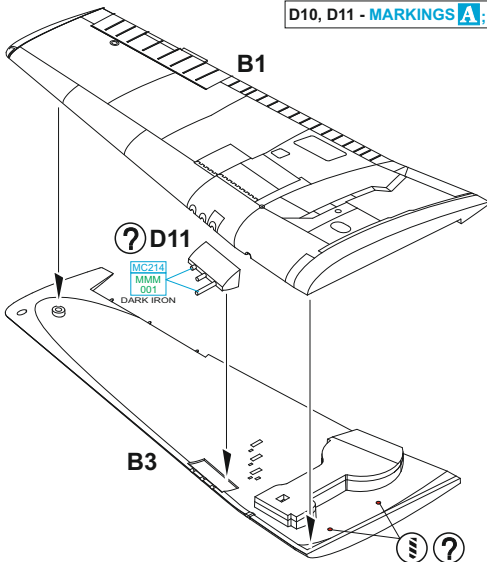

**OPTIONAL:
decal 44**

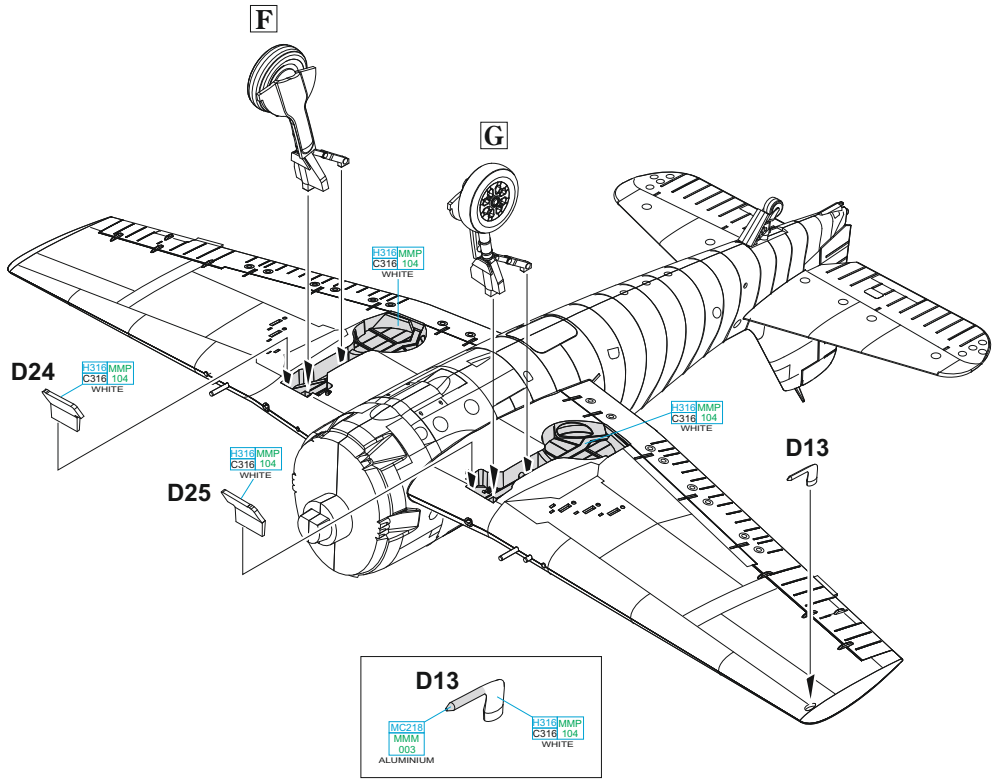

D10, D11 - MARKINGS A, B, C, D ONLY

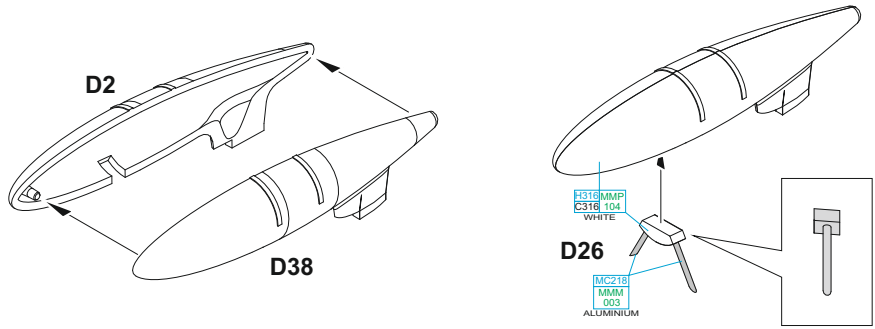

MARKING B ONLY

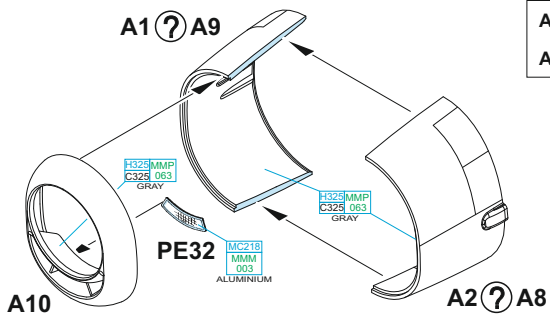
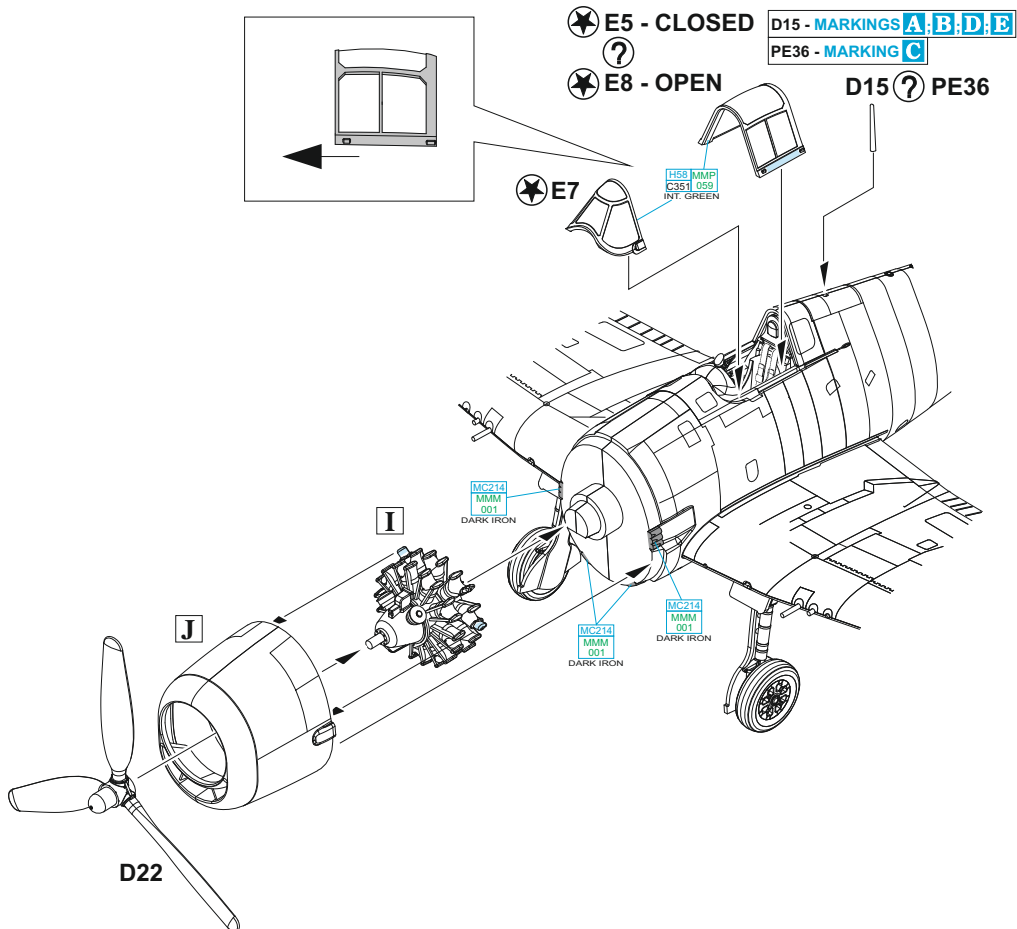

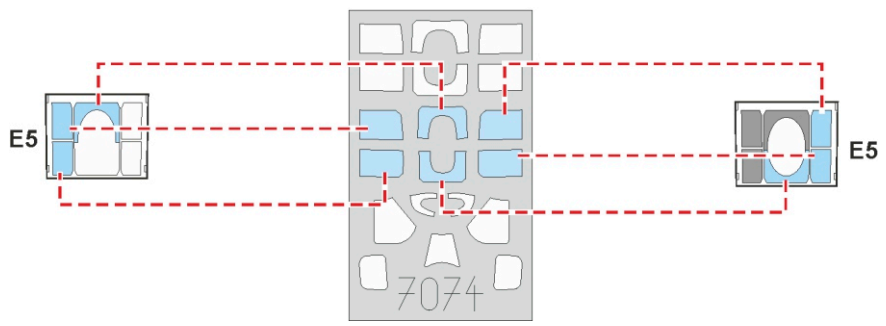
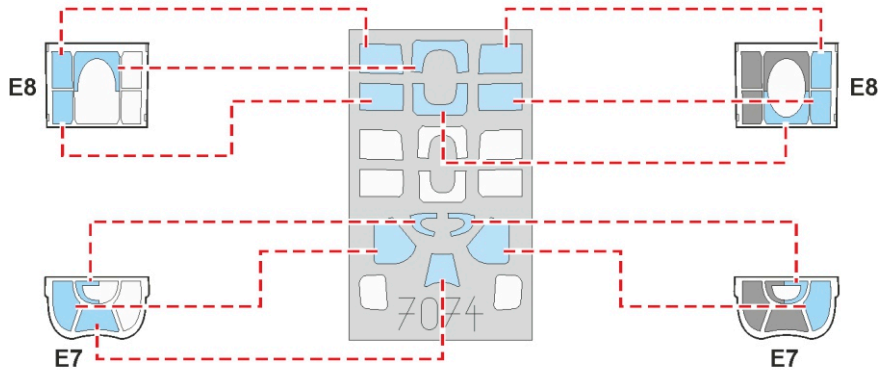
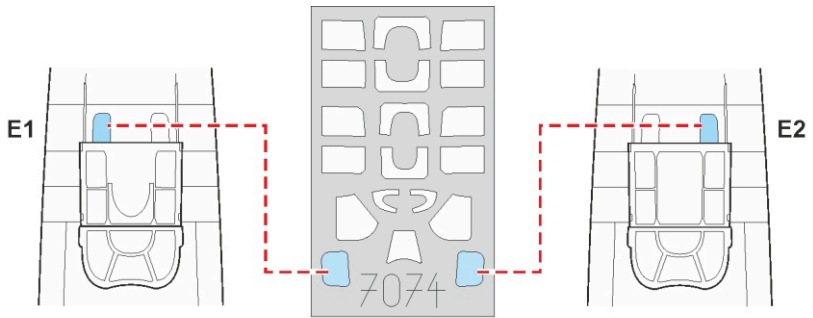
H

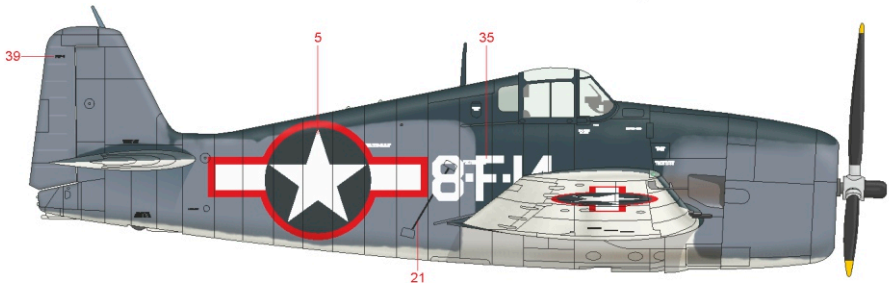
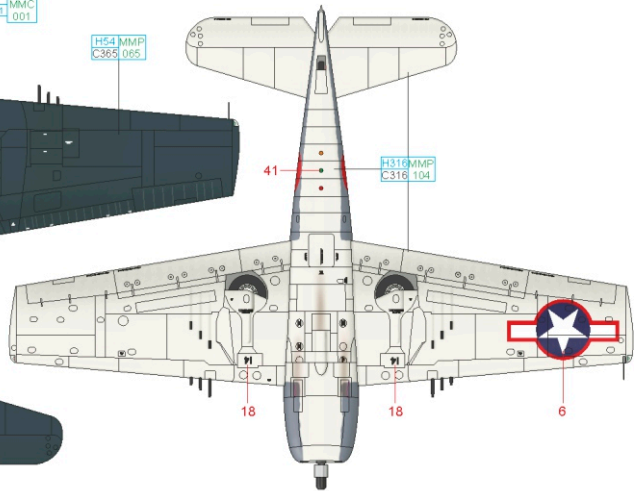
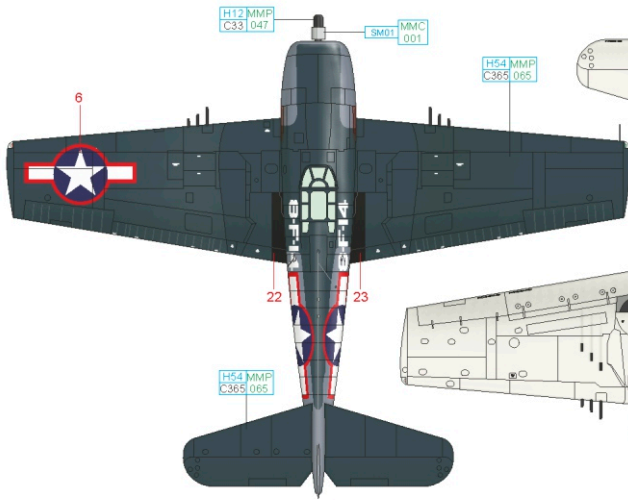
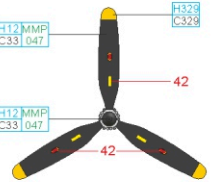
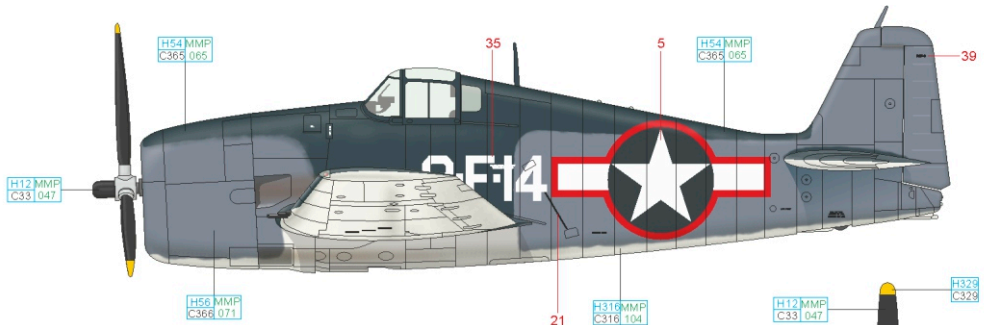
JA1, A2 - MARKINGS **A; B; C**A8, A9 - MARKINGS **D; E**

A VF-8, USS Intrepid, léto 1943

Druhá jednotka s označením VF-8 byla založena 1. června 1943 a pod vedením LCDR Williama M. Collinse Jr. byla odeslána k výcviku na palubu USS Intrepid, která v té době plula v Karibském moři. Tříbarevná kamufláž, zavedená od 5. ledna 1943 pro stroje používané v Pacifiku, sestávající z barev Nonspecular Sea Blue, Semigloss Sea Blue, Intermediate Blue a Nonspecular White, byla u tohoto stroje provedena mírně odlišně než u ostatních strojů. Výsostné znaky s červeným lemem byly zavedeny k 28. červnu 1943.

YELLOW H54 MMP C324 BLACK H12 MMP C33 047

WHITE H316 MMP C316 104 INTERMEDIATE BLUE H56 MMP C366 071

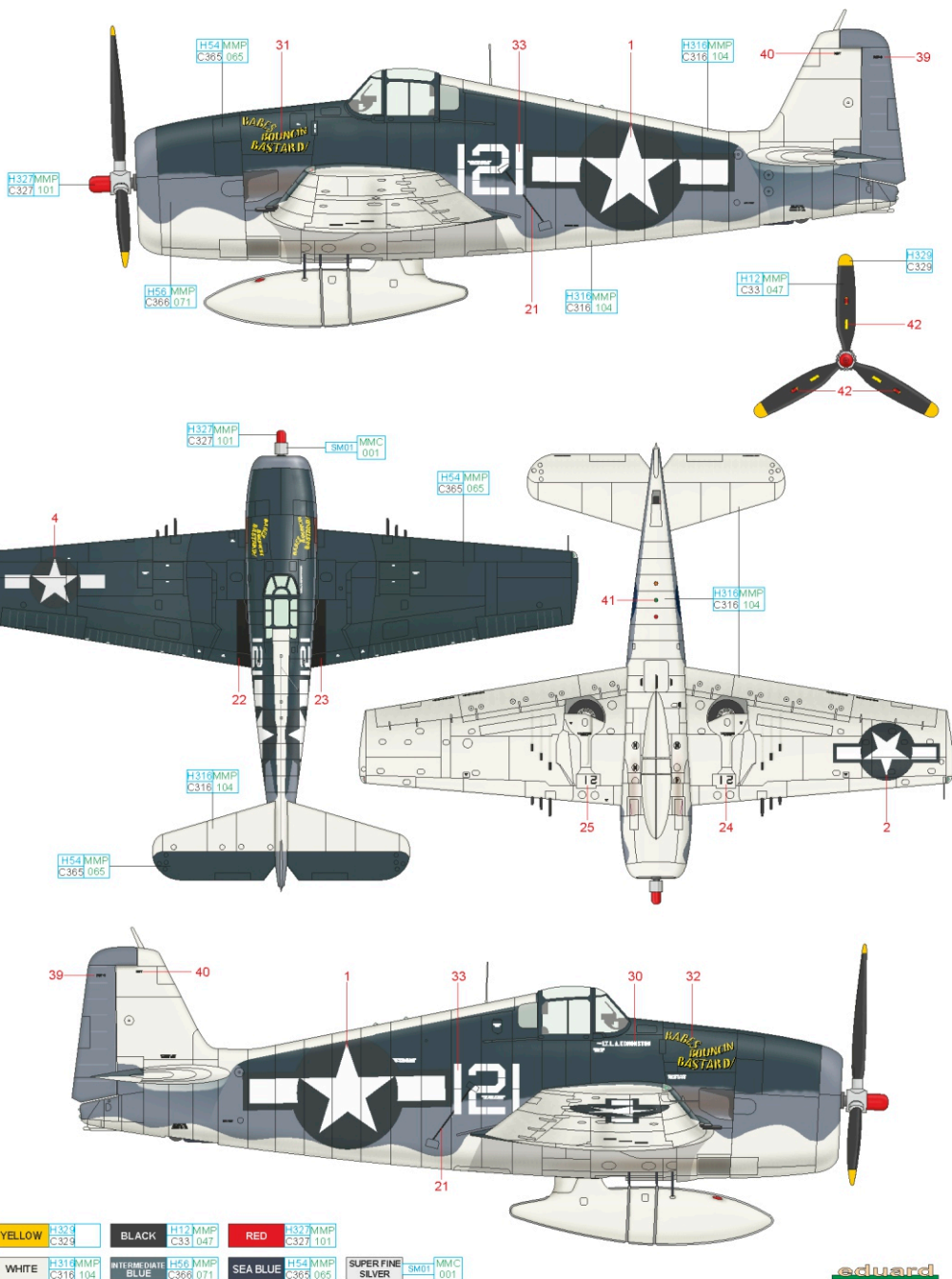
SEA BLUE H54 MMP C365 065 SUPER FINE SILVER SM01 MMC 001

eduard

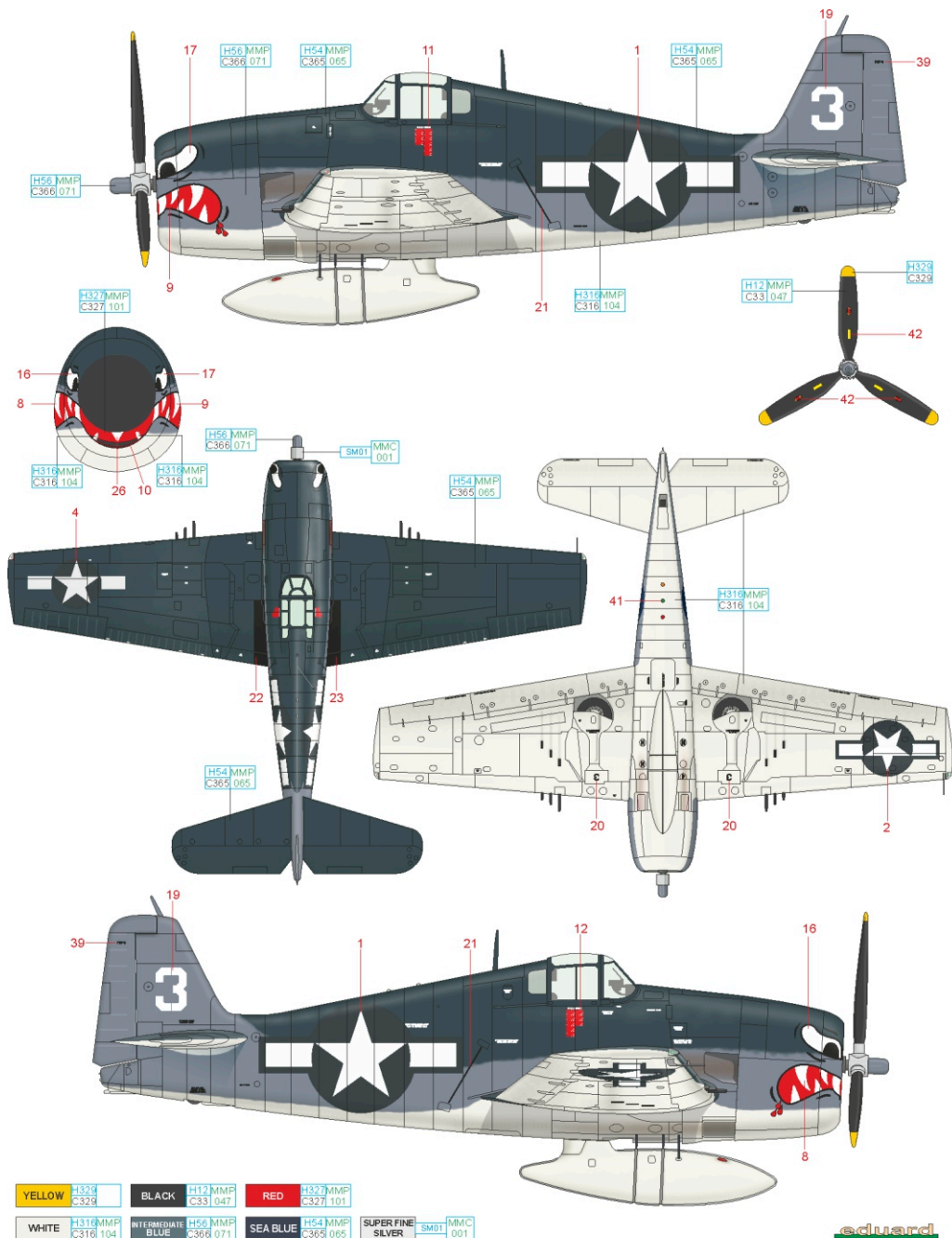
C LT L. A. Edmonston, VF-34, ostrov Nissan, květen 1944

Hellicaty VF-34 zasáhly do bojů o Šalamounovy a přilehlé ostrovy začátkem roku 1944 a zapojily se tak do závěrečné fáze bojů v této oblasti Pacifiku. Nejprve operovaly z ostrova Bougainville a na jaře z korálového atolu Nissan, kde stroje dostaly bílý nátěr hřbetu trupu a kýlovky a VOP. Někteří piloti peruté využili poněkud volnějšího režimu panujícího při nasazení z pozemních základen a ozdobili Hellicaty různými nápisy a kresbami. Podobně jako LT Edmonston se před svým Hellicatem nechal na Nissanu vyfotografovat několik dalších pilotů jednotky a zdokumentovány jsou tak Hellicaty pojmenované např. PIGGY II, BEAUFORD BLUENOSE, Lolly nebo MARY JEANE.

D flown by ENS Gordon Arthur Stanley, VF-27, USS Princeton (CVL-23), říjen 1944

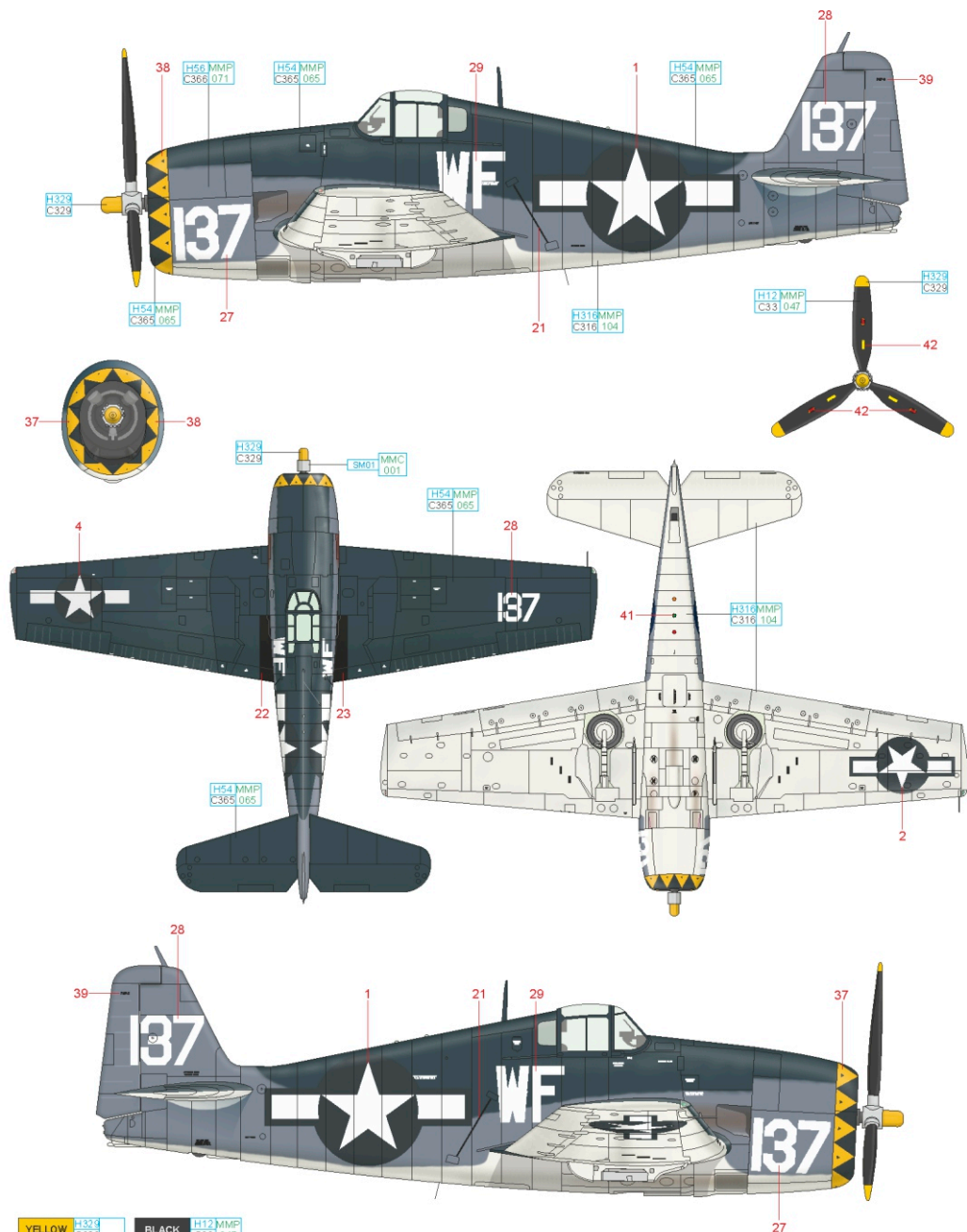
Gordon Arthur Stanley, narozený 13. června 1921 v Seattlu ve státě Washington, během 2. světové války sestřelil 8 nepřátelských letadel, všechny v řadách VF-27. Tato jednotka se proslavila unikátním markingem – kočičí tlamou a očima, které na přídě všech Hellcatů jednotky namaloval Robert Burnell. Většina Hellcatů s tlamami byla zničena 24. října 1944 během bitvy o záliv Leyte. Letouny skončili na mořském dně spolu s lehkou letadlovou lodí Princeton, potopenou pumou svrženou ze střemhlavého bombardéru D4Y Suisei (Judy). VF-27 poté působila z paluby CVL-22 Independence, ovšem již bez kočičích tlamíček a očí.

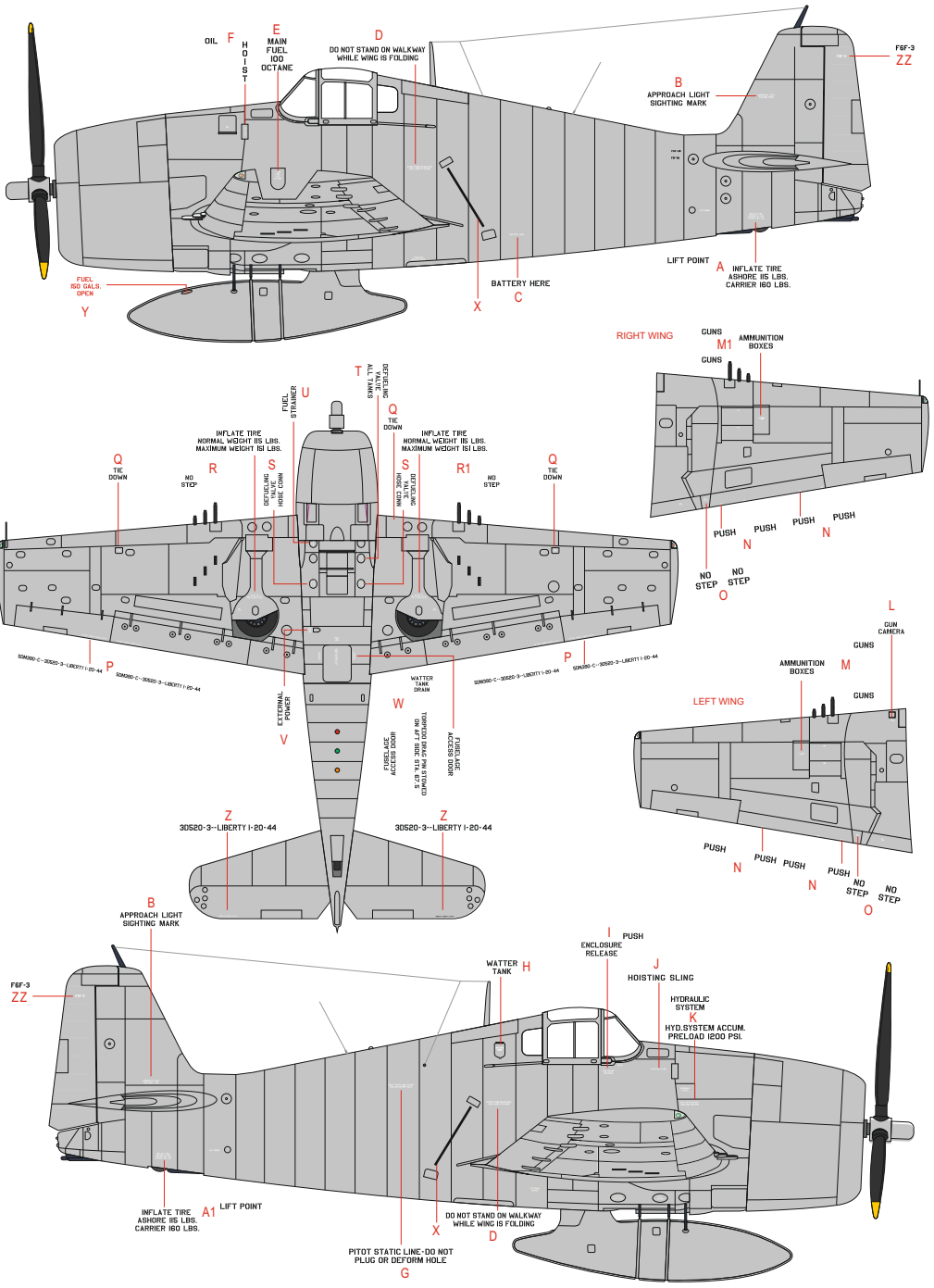

E OTU VF-2, NAS Melbourne, Spojené státy americké, říjen 1944

Naval Air Station Melbourne byla založena 20. října 1942 a první výcvik jednotky OTU VF 2 začal 18. ledna 1943 na strojích F4F Wildcat. Stroje Hellcat začaly k jednotce přicházet počínaje 1. červnem 1943, kompletně nahradily původně používané Wildcaty k 1. říjnu 1944 a jejich počet kolísal mezi 75 – 150 stroji. Během roku 1943 absolvovalo pilotní výcvik na této základně 546 pilotů, od ledna do října 1944 dalších 916 pilotů. Hellcaty této jednotky nesly na přední části motorového krytu výrazný marking v podobě pruhů či jiných geometrických tvarů.

YELLOW	H32C C329	BLACK	H12 MMP C33 047
WHITE	H316 MMP C316 104	INTERMEDIATE BLUE	H56 MMP C366 071
		SEA BLUE	H54 MMP C365 065
		SUPER FINE SILVER	SM01 MMC 001

F6F-3

1/72

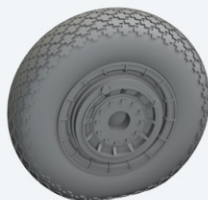
#7074

ProfiPACK edition

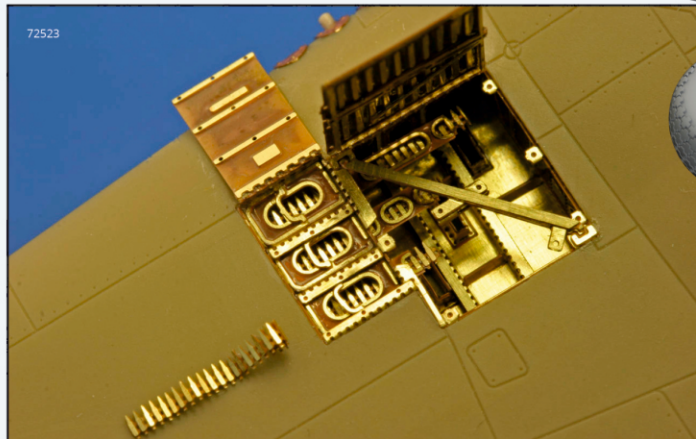
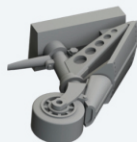
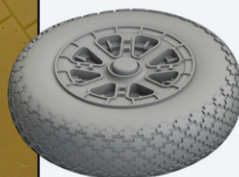
RELATED PRODUCTS:

- 72522 F6F-3 exterior 1/72 (PE-Set)
- 72523 F6F gun bay 1/72 (PE-Set)
- 73042 Seatbelts USN WWII fighters STEEL 1/72 (PE-Set)
- SS591 Seatbelts USN WWII fighters STEEL 1/72 (PE-Set)
- 672203 F6F wheels 1/72 (Brassin)

eduard

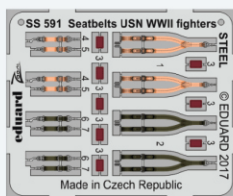

672203

72523

SS591

F6F-5 Hellcat

ProfiPACK
edition

Cat. No. 7077 F6F-5 Hellcat

F6F-5N Nightfighter

ProfiPACK
edition

Cat. No. 7079 F6F-5N Nightfighter

Hellcat Mk.I / Mk.II

ProfiPACK
edition

Cat. No. 7078 Hellcat Mk.I / Mk.II

eduard

F6F-3

Cat. No. 7441 F6F-3